

XV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ophævelse af den almindelige Invalidefond.

(Afgiven af Folketingets Finansudvalg den 23. Januar 1904.)

Invalidefondens Oprindelse ligger over 100 Aar tilbage i Tiden, idet den stammer fra privat indsamlede Midler efter Slaget paa Københavns Red 1801. Ved kongelige Fundatser var der givet forskellige Regler for Understøttelserne, Regler, der i Tidernes Løb forandrede i Forhold til de paa de forskellige Tider tilstedeværende Midler. Efter 3-Aarskrigen 1848—50 gik man til bestemte Lovregler saavel for Understøttelsernes Størrelse som for Bestyrelsen af Fondenes Midler. Der var nemlig paa dette Tidspunkt flere Fonds, hvoraf nogle sorterede under de militære Ministre, andre under en saakaldt Central-komite. Efter Forhandlinger saavel i en Kommission som paa Rigsdagen og med Centralkomiteen lykkedes det ved Lov af 9. April 1851 at faa samtlige Midler samlede under en fælles Bestyrelse paa 6 Medlemmer, hvoraf Centralkomiteen havde forbeholdt sig at vælge to (efter dens Op-løsning skulde ved Vakance Københavns Kommunalbestyrelse træde i Stedet for Centralkomiteen), de militære Ministre hver et Medlem, desuden en administrerende Direktør, som har Forsædet, og endelig en af Bestyrelsen valgt Læge.

De under denne Bestyrelse samlede Midler deltes i to Fonds, der skulde holdes adskilte hver for sig, nemlig *en almindelig Fond*, der først og fremmest var en almindelig Pensionsfond (og som derfor skulde have Tilskud af Statskassen, for saa vidt Midlerne ikke vare tilstrækkelige), men tillige skulde yde Invalideforsørgelse efter nærmere bestemte Regler, og *en overordentlig Invalidefond*, der udelukkende skulde yde ekstraordinære Invalideunderstøttelser (d. e. udover de af den almindelige Fond tilstaaede) til de fra Krig hidrørende Invalidider og deres efterladte.

Ved Lovene Nr. 135 og 136 af 20. November 1876 foretog man en Deling af de til den almindelige Invalidefond henlagte Understøttelser, hvorefter Pensionerne direkte kom til at paahvile Statskassen; det blev saaledes kun de egentlige Invalideforsørgelser, der skulde udredes af Invalidefonden. Samtidig hermed foretoges der en Deling af de til den overordentlige Invalidefond henlagte Midler, saaledes at den endnu bestaaende Central-komite fik udbetalt 323,400 Kr.; Resten 158,840 Kr. skulde administreres af den ved Lov Nr. 136 af 20. November 1876